

борбата съ неприятеля до послѣдната капка кръвъ; вий горите отъ нетърпѣние да станете бичъ Божий за смъртното поражение на свирѣния врагъ и притѣснителъ на вашитѣ братя . . .“

Въ това врѣме пристигналъ въ Пloeщъ и капитанъ Райчо Николовъ, който обнародвалъ слѣдующето въззване отъ 24-й апр.¹⁾ „Братя българе! Врѣме за освобождението на нашето отдавна поробено мило отечество вече настана Русската армия се намира на лагеръ при Дунава и стрѣля за нашето освобождение. И ето азъ пакъ при васъ! Пристигнахъ въ Пloeщъ съ испратениѣ отъ Руссия топове, пушки и други военни принадлежности за нашето **Българско опълчение**. Братя българе! вий мъжественно преминахте на 6-й авг. (1876) р. Тимокъ и на 20-й р. Морава. Геройски издържахте сражението на 16-й септ. на градетинскитѣ гори и вашитѣ гърди сж били украсени съ ордени за „храбростъ“. Нъ сега вий нека получите самата скъпа награда: „Свободата на България“. Азъ ви знамъ и вѣрвамъ, че сега нѣма да закѣснѣете нито една минута, пакъ да се съберете и още по мъжски ще се хвърлите съ Божията воля на звѣроветѣ турци, които безчестяятъ нашитѣ сестри и майки, убиватъ нашитѣ бащи и братя, горятъ нашитѣ села и градове и опустошаватъ прекрасното и мило наше отечество. Братя българе! минутата на нашето освобождение е настъпила! Стичайте се голи и боси въ Пloeщъ, взимайте оръжие, обличайте се въ военно облѣкло и съ Бога напредъ! Който е юнакъ надъ юнака, нека сега докаже своето юначество на бойното поле. Азъ вашъ братъ и другаръ ще бъда въ сражението напредъ и надѣвамъ се, че и вий нѣма да останете назадъ“.

На 30-й пристигнали изъ Крайово, Т. Северинъ и др. градове до 1300 д. доброволци, които въ сжшия день били облечени отъ комиссията за приемване доброволцитѣ, състояща отъ полк. Корсакова, Д-ръ Вязанкова и И. С. Иванова.

На 6-й Май се извършило съ голѣмо тържество освящението на испратеното на българското опълчение отъ г. Самара.

¹⁾ Капитанъ Райчо, както е казано на стр. 522 въ ч. II на кн. К. В. бѣше началникъ на една бѣлг. чета въ Сърбия. Слѣдъ войната той пакъ се завърна въ Руссия и пристъпи на служба въ житомирскій полкъ расположенъ по тови врѣме въ Бессарабия, а като се образова опълчението, по негово желание билъ прекомандированъ и постъпилъ въ 4-та дружина, командиръ на първа рота.